

Dosarul nr. 2ra-654/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Arhip)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Alexandr Suhomlinov

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital
Străin Organizația de Pază „Argus - S” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva lui Alexandr Suhomlinov cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor
de judecată

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respins apelul declarat de Alexandr Suhomlinov și menținută hotărârea
din 21 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost
admisă

constată:

La 11 august 2014, ÎCS „Argus - Teh” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Alexandr Suhomlinov cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 5 mai 2014, ÎCS „Argus - Teh” SRL a
vândut lui Alexandr Suhomlinov bunuri în valoare totală de 28162,94 de lei, fapt
confirmat prin factura fiscală seria DV nr. 0334345, semnată de ambele părți, însă
până în prezent, pârâtul nu și-a onorat obligațiile de plată, ce rezultă din factura
menționată.

A relatat că a expediat în adresa lui Alexandr Suhomlinov notificarea nr. 13
din 28 mai 2014 și notificarea nr. 16 din 11 iunie 2014, prin care a solicitat
stingerea datoriei în mod benevol, la care însă nu a primit niciun răspuns, astfel,
toate acțiunile de a soluționa litigiul pe cale amiabilă nu s-au soldat cu succes.

Totodată, a precizat că la 3 iulie 2014, ÎCS „Argus - Teh” SRL s-a adresat în instanța de judecată pentru soluționarea cauzei în procedură simplificată prin emiterea ordonanței judecătorești.

Astfel, la 18 iulie 2014, a fost emisă ordonanța judecătorească, prin care a fost dispusă încasarea de la Alexandr Suhomlinov a datoriei de 28162,94 de lei și a taxei de stat în sumă de 422,45 de lei.

La 29 iulie 2014, în conformitate cu prevederile art. 352 alin. (2) CPC și deoarece debitorul a înaintat în instanță obiecții împotriva pretențiilor admise, prin care nu a recunoscut semnarea facturii fiscale seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014, Judecătoria Centru mun. Chișinău a emis încheierea de anulare a ordonanței judecătorești.

A obiectat că sunt neîntemeiate obiecțiile lui Alexandr Suhomlinov ce rezultă din cererea de anulare a ordonanței judecătorești, deoarece bunurile menționate în factura fiscală seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014 au fost primite de către acesta, fapt pentru care a și semnat factura de referință în prezența a trei angajați ai ÎCS „Argus - Teh” SRL și anume, a contabilului - șef Ana Luca, a contabilului Liliana Bîrnat și a intendentului Serghei Albu, care și a eliberat bunurile specificate în factură.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 575, 602, 617 Cod civil, art. 32, 33, 38, 166, 167, 185, 216 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Alexandr Suhomlinov în beneficiul ÎCS „Argus - Teh” SRL a datoriei în mărime de 28162,94 de lei ce rezultă din factura fiscală seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014 și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată din contul lui Alexandr Suhomlinov în beneficiul ÎCS „Argus - Teh” SRL suma de 28162,94 de lei cu titlu de datorie și suma de 422,45 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat, în total suma de 28585,39 de lei.

Prin decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Alexandr Suhomlinov și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Alexandr Suhomlinov, casată decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost înlocuită partea în proces ÎCS „Argus - Teh” SRL cu succesorul său în drepturi ÎCS OP „Argus - S” SRL.

Prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Alexandr Suhomlinov și menținută hotărârea primei instanțe.

La 7 februarie 2019, Alexandr Suhomlinov a declarat recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii prime instanțe, cu emiterea

unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, precum și încasarea din contul ÎCS „Argus - Teh” SRL în beneficiul lui a cheltuielilor de judecată.

A invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată, menționând că instanța de apel a încălcat normele de drept material, a interpretat eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A învederat că în perioada 2 iulie 2012 – 3 februarie 2014, a activat la ÎCS „Argus - Teh” SRL, iar în timpul executării obligațiilor de serviciu, în timpul orelor de lucru, a suferit un accident grav de muncă și a fost în imposibilitate de a mai activa, respectiv, s-a aflat în concediu medical pe parcursul a 9 luni.

A precizat că după ce a revenit la serviciu, au existat anumite neînțelegeri cu angajatorul, fapt care l-a determinat să depună cerere de concediere.

După concediere, ÎCS „Argus - Teh” SRL nu i-a achitat plățile ce urmau a fi achitate în caz de concediere, fapt ce l-a determinat să se adreseze la Inspectoratul de Stat al Muncii.

Ulterior, ÎCS „Argus - Teh” SRL l-a invitat la sediul întreprinderii și i-a achitat plățile ce i se cuveneau în mărime de aproximativ 8000 de lei.

A precizat că în momentul efectuării plăților, în prezența mai multor factori de decizie ai ÎCS „Argus - Teh” SRL, i-au fost prezentate spre semnare mai multe documente, printre care și factura fiscală seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014, potrivit căreia dânsul ar fi primit (procurat) de la ÎCS „Argus - Teh” SRL bunuri materiale în valoare 28162,94 lei, dar de facto, nu a primit bunurile materiale specificate în această factură fiscală.

Totodată, a subliniat că angajații ÎCS „Argus - Teh” SRL l-au încredințat că semnând factura fiscală menționată nu va avea careva obligații, dar peste un timp, a primit somații prin care aceasta a solicitat încasarea sumei de 28162,94 de lei pentru bunurile specificate în factura seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014.

În prima instanță, a întâmpinat dificultăți la expunerea asupra fondului cauzei, deoarece este vorbitor al limbii ruse, dar în ședința de judecată, a solicitat să fie audiați martori care cunosc că dânsul nu a primit bunurile pe care intimatul pretinde că le-a primit.

Hotărârea primei instanțe a fost emisă doar în baza probelor prezentate de ÎCS „Argus - Teh” SRL, proba de bază fiind factura fiscală seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014, dar un anumit contract de achiziții (vânzare-cumpărare) dintre el și ÎCS „Argus - Teh” SRL, care ar fi servit ca temei pentru perfectarea și eliberarea bunurilor materiale specificate în factură fiscală, nu a fost prezentat.

De asemenea, prima instanță nu a verificat dacă ÎCS „Argus - Teh” SRL este autorizată cu dreptul de a vinde persoanelor fizice utilajul menționat în factura fiscală seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014.

A evidențiat că în cadrul judecării cauzei în apel, a declarat că bunurile care figurează în factura fiscală prezentată de către intimat, i-au fost transmise cu mult timp înainte de data facturii, or, acestea reprezintă utilajul de care avea nevoie în calitatea sa de salariat al ÎCS „Argus - Teh” SRL.

Instanța de apel a ignorat observațiile făcute în decizia din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care cauza a fost trimisă la rejudecare, nu a administrat și nu a anexat la dosar contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor din factura fiscală seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014, nu a asigurat citarea și audierea în proces (pentru stabilirea adevărului) a Anei Luca, care potrivit circumstanțelor cauzei și semnăturii din factură i-ar fi eliberat bunurile materiale din factura fiscală menționată, alte documente (forma nr. 434) care atestă primirea de la depozitul ÎCS „Argus - Teh” SRL a bunurilor materiale specificate în factura fiscală etc.

Astfel, instanța de apel a admis și a anexat la dosar în calitate de probe Borderoul de evidență a rulajului și soldului privind contul 217.1 și lista facturilor fiscale prezentate de Inspectoratul Fiscal de Stat, printre care și factura fiscală seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014, care sunt documente de dare de seamă și nu demonstrează primirea de către el de la depozit a bunurilor materiale din factura fiscală menționată.

La acest capitol, a invocat că copia documentelor menționate a fost expediată în adresa lui prin poștă, dânsul recepționându-le după ședința de judecată din 13 noiembrie 2018 când a fost emisă decizia contestată.

Prin urmare, dânsul nu a făcut cunoștință cu probele menționate și nu a avut posibilitate să prezinte explicații și contraargumente la cele prezentate de intimat pe marginea acestor documente contabile.

Prin urmare, repetat, instanța de apel a examinat superficial prezenta cauză și a dat o apreciere arbitrară probelor prezentate, iar în consecință, a emis o hotărâre prin care a încălcat drepturile lui fundamentale la un proces echitabil și la proprietate.

A evidențiat că prima instanță a recunoscut factura fiscală seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014 drept contract de vânzare-cumpărare, iar instanța de apel a menținut acest argument, deși la materialele dosarului nu a fost anexat un contract de vânzare-cumpărare prin care dânsul ar fi procurat anumite bunuri de la ÎCS „Argus - Teh” SRL.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare, în scopul elucidării circumstanțelor importante pentru judecarea justă a cauzei, nu au citat și nu au audiat-o pe Ana Luca, contabil-șef al ÎCS „Argus - Teh” SRL, care portivit facturii fiscale seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014 i-ar fi predat bunurile specificate în aceasta.

Instanței nu au fost prezentate probe pertinente prin care intimatul să demonstreze că la 5 mai 2014 dânsul ar fi primit de la depozitul firmei bunuri materiale specificate în factura fiscală menționată, copia fișelor din Cartea circulației mijloacelor de la depozitul companiei care să ateste primirea acelor bunuri anume la 5 mai 2014, nefiind prezentate nici documente de evidență contabilă care să ateste rulajul de bunuri materiale eliberate de la depozitul intimatului la 5 mai 2014 și printre aceste bunuri să figureze și cele specificate în factura fiscală seria DV nr. 0334345 din 5 mai 2014.

Având în vedere prevederile art. 93 pct. 16 și 17 Cod fiscal, a precizat că factura fiscală menționată nu poate fi recunoscută ca un contract de vânzare-cumpărare dintre părți, fapt deja constatat prin decizia din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

La 4 aprilie 2019, ÎCS OP „Argus - S” SRL a depus referință la recursul declarat de Alexandr Suhomlinov, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 decembrie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 107 vol. II), fiind recepționată de recurent la 5 februarie 2019, ceea ce se atestă prin mențiunea aplicată pe cererea de a face cunoștință cu materialele dosarului (f. d. 113 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 7 februarie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandr Suhomlinov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Alexandr Suhomlinov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandr Suhomlinov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Alexandr Suhomlinov se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru